

stor Skat paa deres Jord? Jeg vil bede, om man ikke vil forklare, hvad der skulde hidse dem op i saa Henseende. Men hvis den paagældende faar det, som det ærede Medlem Hr. Fibiger og det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen mener, vil der blive en Higen hos ham efter at faa større og større Afdrag i Ejendomsskylden, fordi der derved frigøres større og større Areal af hans Jord for Skat. Det er den Udvikling, der vil komme. Jeg maa nu antage, at inden Forhandlingerne er færdige her — der kommer jo et Par Forhandlinger til — kan Sagen være saaledes gennemdrøftet, at det Standpunkt, at Ejendomsskylden skulde være den eneste Skat paa fast Ejendom, maa kunne forlades, og at man kan indse, at man i alt Fald er nødt til at dele den faste Ejendomsbeskatning i Skat paa Jord og Skat paa Bygninger. I Venstre er vi ikke uenige om det Spørgsmaal. Det, vi er uenige om, er, hvorvidt der skal være nogen Forskel paa den Promille, hvormed Jord og Bygninger skal beskattes. Det andet Standpunkt antager jeg, at man dog ikke vil fortsætte med fra konservativ Side, naar man nøje faar overvejet Sagen.

Jeg hørte ogsaa det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen udtale, at nu havde Hypotekforeningen henvendt sig til Lovgivningsmagten og paalagt den at være forsigtig med denne Skattereform paa fast Ejendom, thi den kunde komme til at rokke Soliditeten af de Prioriteter, som Hypotekforeningen havde i fast Ejendom. I det Spørgsmaal er jeg enig med den højtærede Indenrigsminister, det har ikke meget paa sig. Jeg skal betro det ærede Medlem, at i den Kommune, hvor jeg er fra, er Beskatningen paa fast Ejendom fra 1904 til 1920 steget fra 6 000 Kr. til 30 000 Kr., men jeg har dog ikke hørt, at der er nogen Ejendom dér, om hvilken man har ment, at dens Pantesikkerhed var forrykket til Trods for, at Beskatningen af fast Ejendom er gaaet op om ikke til det 6-dobbelte, saa dog til det 5-dobbelte. Ejendomsværdierne er vel steget, dog ikke saa forfærdelig meget, og jeg kan rolig sige, at Ejendommene er 4 Gange saa meget beskattet i Forhold til Værdien som før. Alligevel har jeg ikke hørt det mindste om, at Hypotekerne derude er betragtede for at være rykket for langt ud. Og naar man saa ved, at denne Beskatningsreform slet ikke er en Reform i Retning af højere Skat, men i Retning af at udligne Skattegrundlaget, saaledes at det kan blive retfærdigt, synes det mig alligevel at være mærkeligt, at man fra Hypotekforeningerne, navnlig fra Kreditforeninger-

nes Side, kan komme til dette høje Ting med en saadan Henvendelse. De ærede konservative Medlemmer maa dog vide dette. Nej, det, man stiller op som Skræmmebillede, er Georgeismen, og den tror man at kunne modvirke ved at holde paa Ejendomsskylden som det eneste Beskatningsgrundlag. Men jeg skal forsikre de ærede konservative Medlemmer, at hvis vi faar Ejendomsskylden som eneste Beskatningsgrundlag, da skal Georgeismen vokse 20 Gange stærkere, end den vil, hvis nærværende Lovforslag vedtages, da skal De faa at se, at man vil komme tilbage og sige: nej, maa vi saa blive fri for det, lad os saa hellere faa Georgeismen, for dette her fører os lige ind i den progressive Beskatning. Jeg finder det ogsaa urimeligt at argumentere med, at dette Lovforslag er et Forslag om højere Skat, for det er det jo ikke. For Sogne- og Amtskommunerne er det absolut givet, at det ikke giver højere Skat, der ændres overhovedet intet ved Beskatningsgrundlaget andet end, at man beskatter Jord og Bygninger hver for sig. Ellers vil der, naar jeg faar min Villie — og det haaber jeg, jeg faar overfor den højtærede Minister — i den Retning, at der skal tre Fjerdedele af Amsraadets Medlemmer til at beslutte en Forandring af Promillen til Ugunst for den faste Ejendom, ikke ske nogen Ændring, saa vil det være en Reform, der kun vil gaa i Retning af at udligne Skattegrundlaget saa ligeligt, som det er muligt. Jeg vil ogsaa gerne, at man dog en Gang skulde gaa ind paa at tænke dette Forhold til Bunds, at saadan er det for Byernes Vedkommende. Det er i Virkeligheden her, man har sat ind, naar det er udtalt fra forskellig Side, at Byerne skulde have Lov til at beskatte stærkere, de skulde have Lov til at have noget større Udbytte af deres Beskatning af faste Ejendomme. Hertil vil jeg sige, at det er jo ikke vort Formaal at gaa ind i en saadan Lovgivning, men paa den anden Side vil vi være med til at lægge en fast Promille paa København for sig og paa Købstæderne for sig, en Promille, som Købstæderne og København kan komme op til hver for sig, og saaledes at de Købstæder, hvis Beskatning af fast Ejendom nu ligger noget lavere, maa gaa gradvis, meget gradvis frem, hvis de skal derop til. Vi maa ikke forrykke de Tilstande, man lever under med Hensyn til Beskatning af fast Ejendom, saa væsentligt, at man derved forrykker Grundlaget for deres Økonomi, der har anbragt deres Formue i faste Ejendomme. Jeg vil i øvrigt sige, at den Tale om Konfiskation af Kapitalen i